

Ugyanez vonatkozik arra a kérdésre is, hogy az egyezmény B része (az iránymutatások) kötelező legyen-e, vagy sem.

Amennyiben a szociális partnerek nem érnek el eredményt a tárgyalásokon, az EGSZB vissza fog térni ezekre a kérdésekre.

2.7 Az egyezmény által javasolt háromoldalú szerkezet kialakítása kapcsán az EGSZB megjegyzi, hogy a Szerződés európai szinten nem ír elő ilyen mechanizmusokat. Ennek figyelembevételével az EGSZB szeretné megjegyezni, hogy bármilyen megol-

dást is találjon az Európai Bizottság a háromoldalú döntéshozatali folyamat kapcsán, ez nem befolyásolhatja negatívan a háromoldalú ILO-szabályokat nemzeti szinten.

2.8 Az EGSZB azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy támogassa a lobogó és kikötő szerinti állami ellenőrzés operatív iránymutatásainak fejlesztéséről rendezett ILO szakértői értekezleteket.

Kelt Brüsszelben, 2007. február 15-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Az EU és Japán kapcsolata: a civil társadalom szerepe”

(2007/C 97/12)

2007. január 17-i plenáris ülésén az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy határozott, hogy az Eljárási Szabályzat 29. cikkének (2) bekezdése alapján véleményt dolgoz ki „Az EU és Japán kapcsolata: a civil társadalom szerepe.”

2006. április 6-i levelében Benita Ferrero-Waldner, az Európai Bizottság külkapcsolatokért és a szomszédsági politikáért felelős biztosa ösztönözte ezt a kezdeményezést.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Külkapcsolatok” szekció véleményét 2007. január 24-én elfogadta. (Előadó: Eve Päärendson.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. február 15-16-án tartott 433. plenáris ülésén (a február 16-i ülésnapon) 112 szavazattal 3 ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Összefoglaló és ajánlások

1.1 Az Európai Bizottság arra ösztönözte a Régiók Bizottságát, hogy vizsgálja meg a japán civil társadalomban végbement fejleményeket és gondolkodjon el azon, hogy az Európai Unió (EU) milyen módon tudna együttműködni vele az EU és Japán közötti kapcsolatok további erősítése érdekében.

1.2 Az EU-nak és Japánnak sok közös értéke és érdeke van. A hivatalos szintű együttműködés számos területen jól megalapozott és megfelelően működik.

1.3 Japán egyre jelentősebb érdeklődést mutat a „funkcionális integráció” modelljén alapuló regionális együttműködés iránt.

1.4 A civil társadalom szerepe Japánban egyre növekvő fontosságú, bár még mindig leginkább helyi és regionális ügyekre összpontosít.

1.5 Jelenleg viszonylag kevés olyan terület van, ahol erősek a kapcsolatok az európai és a japán civil társadalmak között, bár a közös kihívások egyre nagyobb mértékű felismerése azt mutatja, hogy megérett az idő további kapcsolatok kialakítására.

1.6 Az újabb, erősebb kapcsolatok kialakítása sok időbe fog telni, és alapvető fontosságú lesz e téren a legmegfelelőbb partnerek meghatározása.

1.7 Fontos kezdő lépés lehet egy ülés megszervezése a közös problémák feltérképezésére, valamint annak megfontolására, hogy hogyan lehet megküzdeni velük.

1.8 Fontolóra kellene venni a két fél megfelelő civil társadalmi szervezeteinek rendszeres bevonását az idevágó témájú szemináriumokba és hasonló eseményekbe.

1.9 Az idők során strukturáltabb párbeszédet lehetne felvázolni a kerekasztal modellje alapján.

1.10 A Japánban működő két európai intézet (a továbbiakban: EU-központ) már jelenleg is biztosítja a hálózatépítés és a partnerség alapját.

1.11 A finanszírozásra irányuló igényeket le kellene csökkenteni olyan technikák egyre szélesebb körű használatával, mint például a videokonferencia és az internetprotokoll-alapú beszédátvitel.

2. Bevezetés

2.1 A korábbi együttműködés megerősödését követően 2001-ben az EU és Japán úgy határozott, hogy a „Közös jövőnk alakítása” (*Shaping our Common Future*) elnevezésű cselekvési tervvel elindítja az EU és Japán közötti együttműködés évtizedét⁽¹⁾. Ez a cselekvési terv négy részből („célkitűzésből”) állt. Az utolsó célkitűzés (IV. célkitűzés) „a népek és a kultúrák egymással való megismertetése” volt, és „a civil társadalmi kapcsolatok fejlesztését és a régiók közötti cserekapcsolatok ösztönzését” foglalta magában. A III. célkitűzés (a globális és társadalmi kihívásokkal való megküzdés) szintén a tárgyhoz kapcsolódik.

2.2 A civil társadalmi kapcsolatokkal összefüggő újabb események között említhető a nagyon sikeres „Emberek közötti kapcsolatok éve” 2005-ben, két EU-központ létrehozása Japánban⁽²⁾ Tokió⁽³⁾ területén és Kanszaiban⁽⁴⁾, valamint egy közös szimpózium Brüsszelben, 2006 áprilisában, melynek célja a „Közös jövőnk alakítása” cselekvési terv terén eddig elért előrehaladás, valamint olyan lehetséges változtatások megvitatása, melyek szükségesek ahhoz, hogy a terv megfeleljen a változó helyzetnek Japánban, az EU-ban és máshol.

2.3 A vélemény célja, hogy megvizsgálja a japán civil társadalomban végbement fejleményeket, valamint hogy utakat találjon arra, hogy az EU civil társadalma, azaz az EGSZB, hogyan tudna együttműködni a japán civil társadalommal az EU és Japán közötti kapcsolatok további erősítése érdekében⁽⁵⁾.

2.4 Az EGSZB meghatározása szerint „civil társadalom” „minden olyan szervezeti struktúra, amelynek tagjai közérdekű célkitűzésekkel és felelősséggel rendelkeznek, és közvetítő szerepet játszanak a hatóságok és az állampolgárok között”⁽⁶⁾.

(1) „Közös jövőnk alakítása” (*Shaping our common future*), cselekvési terv az EU és Japán közötti együttműködés érdekében; Európai Unió – Japán csúcstalálkozó, Brüsszel, 2001.

(2) Az EU-központokat az EU finanszírozza, és céljuk a Japán és az EU között a kölcsönös ismertség terén fennálló hiány áthidalása azáltal, hogy lehetővé teszik az összes területen tanuló diák számára, hogy bővíthesse tudását az Európai Unióról.

(3) Részt vevő intézmények: Hitocubasi Egyetem, Nemzetközi Keresztény Egyetem, Tokiói Külügyi Tanulmányok Egyeteme és a Cuda Főiskola <http://www.eu-jp-tc.org>.

(4) Részt vevő intézmények: Kobei Egyetem, Kivanszei Gakuin Egyetem és az Oszakai Egyetem http://eu-jp-kansai.jp/index_en.html.

(5) Lásd Benita Ferrero-Waldner biztos D/06/468. sz., 2006. április 6-i levelét.

(6) A teljesebb meghatározást lásd a COM (2005) 290 dokumentumban.

3. Háttér

3.1 Japán lényeges szereplő Kelet-Ázsiában, egy olyan régióban, mely gazdaságilag egyre jelentősebb, és ahol a regionális együttműködés gyorsan fejlődik, de ugyanakkor a biztonsággal kapcsolatos aggodalmak is erősödnek. Ahogy a kelet-ázsiai régió – beleértve Kínát – egyre fontosabbá válik az EU számára, a szorosabb kapcsolat Japánnal egyensúlyt, valamint nagyobb mértékű együttműködést fog biztosítani a regionális ügyek terén⁽⁷⁾.

3.2 Ezenkívül Japán az EU egyik stratégiai partnere is. Bár Európa és Japán a földgolyó ellentétes oldalán található, és bár mindkettő kultúrája összetett és igen jellegzetes, sok a közös bennük. Mindketten olyan jelentős gazdasági egységek, akik jelentősebb nemzetközi szerepre vágnak. Alapvető értékeik igen hasonlóak, sok a közös érdek és a mindkettejüket érdeklő kérdés. Európa és Japán is demokratikus társadalom. Közös érdekünk, hogy megszilárdítsuk és elmélyítsük kapcsolatunkat és egymás kölcsönös megértését.

3.3 Gazdasági téren Japán az EU ötödik legnagyobb exportpiaca (6,6 %), az EU pedig Japán második legnagyobb exportpiaca. Japán GDP-je jelenleg évi 2,7 %-kal növekszik, a munkanélküliség pedig 4,5 %-os. Japán a világ GNP-jének mintegy 14 %-át adja (Kína 3,4 %-ot), és az átlagos egy főre eső bevétele 32 230 dollár (Kínáé 780 dollár).

3.4 Az együttműködés korábbi szakaszaiban a főbb közös kérdések a kereskedelemmel és egyéb gazdasági tényezőkkel – így például a mindkét irányú, jelentős külföldi befektetésekkel – függték össze. A gazdasági reformok mindkét fél számára fontosak, hogy versenyképesebbek legyenek a mai globalizált világban, ugyanakkor fenntarthatassák saját szociális modelljeiket, és tekintettel lehessenek a fenntartható fejlődésre.

3.5 Jelenleg számos ágazatban jól megalapozott az együttműködés az EU és Japán között. Például állandó vitaforumokat tartanak az iparpolitika, a tudomány és a technológia, az informatika, a foglalkoztatás, a szociális kérdések, az elektronikus kereskedelem, a kutatás, a fejlesztési támogatás és a környezetvédelem tárgyában. Japán partnereink 2006-ban különleges érdeklődést mutattak a vállalatok szociális felelősségével kapcsolatos gyakorlatok iránt, továbbá a nagyjából 12 éve létrehozott EU-Japán párbeszéd a szabályozási reformról minden szabályozási kérdést átfogó módon kezel. Néhány program részletei megtalálhatók az I. mellékletben. Az Európai Bizottság számos főigazgatósága, valamint a tagállamok is részt vesznek e párbeszédben.

(7) Már számos regionális testület van, melyek közül néhány már európai részvétellel működik. Az Ázsia-Európa találkozó (ASEM) és az Ázsia-Európa Alapítvány (ASEF) fontos példái ennek. Az ilyen testületekben való részvétel tovább növelhetné az európai és japán civil társadalmak közötti együttműködés értékét.

3.6 Megfigyelhető, hogy Japánban egyre erősebb a „közelség érzése” Európához. A nemrégiben csatlakozott tagállamokat azonban még csak kevéssé ismerik.

4. A civil társadalom fejlődése

4.1 Japán és az EU kultúrája és társadalmi feltételei, mint említettük, igen különbözöek⁽⁸⁾. Ezért tehát nem meglepő, hogy a japán civil szervezetek is eltéröek az európaiaktól. A legnyilvánvalóbb különbség az, hogy az állam a legutóbbi időkig igen meghatározó szerepet játszott a civil társadalom alakításában; a szociális partnerektől eltekintve a szervezeteket a hatóságoknak jóvá kellett hagyniuk, és később is ellenőrizték őket.

4.2 A közvélemény ezt elfogadta, mivel az elit jellegű, centralizált bürokrácia és a (képviselők által támogatott) főbb ipari érdekek kombinációja lehetővé tette a politikai döntések gyors és hatékony meghozatalát és végrehajtását, és mindez elősegítette a gazdasági növekedést⁽⁹⁾. Ilyen feltételek mellett a civil társadalom szerepe a kormányzásban igen behatárolt volt. Valójában a civil társadalom, a kormányzás és az elszámoltathatóság fogalmai abban az időben még nem is tartoztak a közismert szókincshez.

4.3 Az 1980-as évek második felében kipukkant az úgynevezett „gazdasági buborék”; ez deflációhoz és gazdasági stagnáláshoz vezetett, melyet csak nemrég tudtak leküzdeni. Ezek után, 1990-ben számos, főtisztviselőket érintő botrány robbant ki, melyek kezdték aláásni az embereknek az állam és a főbb ipari érdekcsoportok dominanciája iránti bizalmát. Mindez, valamint a Kobéban 1995-ben történt „nagy Hansin-Avadzsi földrengés”-t követő mentési és helyreállítási munkálatok helytelen irányítása felhívta a nyilvánosság figyelmét néhány civil szervezet hatékonyságára (és a bennük rejlő lehetőségekre). Ez vezetett ahhoz, hogy 1998-ban elfogadták a „nonprofit szervezetekre” vonatkozó új törvényt, mely elismerte, hogy a civil szervezetek fontos szerepet játszhatnak a jó kormányzásban⁽¹⁰⁾. Ez a törvény elmozdított számos, a nonprofit szervezetek fejlődése előtt álló akadályt és megszüntette a legtöbb terhes, bürokratikus ellenőrzést. Ez volt az egyik olyan változás, amely a szabályozások és a központosítás csökkentését eredményezte a japán társadalomban és politikában.

4.4 Ettől kezdve a civil társadalom elindult a változás útján; igen gyorsan nő a szervezetek száma, a legnagyobb növekedés azon csoportok terén figyelhető meg, amelyek hangsúlyozzák a hatóságoktól való függetlenségüket. Japánban jelenleg vitatott kérdés, hogy hogyan lehetséges még teljesebb körben kihasz-

⁽⁸⁾ A japán kultúra igen hosszú történelemre tekint vissza, és nagyban befolyásolta az a tény, hogy Japán évszázadokig el volt szigetelve a világ többi részétől.

⁽⁹⁾ Ez a siker vezetett az „eredmények legitimitásához” (*output legitimacy*), mely esetében a legitimitás a célok teljesítésén alapult, a „folyamat legitimitásának” (*input legitimacy*) helyett, mely a demokratikus részvételi folyamaton alapszik.

⁽¹⁰⁾ Japán szemszögből az EU-ban szintén voltak válságok, mint például nagyjából ugyanabban az időszakban a Santer vezette Bizottság lemondásához vezető események, melyek az uniós kormányzás átgondolásához, majd az európai civil társadalomnak a politikai folyamatokba történő szélesebb körű bevonásához vezettek.

nálni a japán társadalom számára elérhető összes forrást – ez növelni fogja a civil szervezetek jelentőségét és befolyását. Egyre jobban megértik a demokratikus részvételi folyamat lényegét, és ma már minden jogszabálytervezethez észrevételeket lehet fűzni az interneten; a civil szervezetek szerint ugyanakkor a civil társadalom véleménye (a szociális partnerek véleményének kivételével) nem elég gyakran befolyásolja a végső döntéseket.

4.5 A japán civil társadalomról folytatott vita során általában két fő csoportot különböztetnek meg. Az egyikbe tartoznak a nem kormányzati szervezetek (NGO-k), amelyek elsősorban a tengerentúlon nyújtanak szolgáltatásokat a fejlesztés és a humanitárius munka terén. Ezeket nagyrészt a kormány (Külgymintisztérium – MOFA) finanszírozza, szoros partnerségben dolgoznak a hatóságokkal azok hivatalos fejlesztéstámogatási (ODA) programjainak keretében, és rendszeres megbeszéléseket tartanak a kormánnyal az intenzív párbeszéd és együttműködés érdekében. Pénzügyi és emberi erőforrásaik azonban továbbra is behatároltak.

4.6 Léteznek ezenkívül a nonprofit szervezetek, amelyek tevékenységi köre igen széles körű. Ide tartoznak a szociális partnerek, a kereskedelmi és szakmai szövetségek, valamint a környezetvédelmi, fogyasztói, mezőgazdasági, kulturális és egyéb ágazatok területén tevékeny szervezetek. Ezen érdekelt felek meghatározó szerepet fognak játszani a japán vállalatokon vagy a külföldi befektetőkkel működő vállalatokon belül a szociális felelősségükről szóló, az önkéntesség elvét is figyelembe vevő szociális párbeszédben. Az egészségügyi szektor szervezetei szintén lényeges szerepet játszanak. A hatóságok időnként nyújtanak finanszírozást a számukra. E szervezetek nagy része elsősorban azzal foglalkozik, hogy helyi és regionális megoldásokat találjon helyi és regionális problémákra, és munkájuk a helyi közösségek érdekeit szolgálja. Ennek eredményeképpen kevesebb országos nonprofit szervezet létezik.

4.7 A fiatalokat szintén megfelelően képviselik a diák- és egyéb szervezetek.

5. Jelenlegi kapcsolatok a japán és az európai civil szervezetek között

5.1 Míg az európai és a japán hatóságok közötti kapcsolatok rendszeresek és nagyszámúak (lásd a 3.5. pontot és a mellékleteket), és jelentőségüket mindkét fél politikai vezetői rendszeresen hangsúlyozzák, a legtöbb civil szervezet közötti kapcsolatok sokkal behatároltabbak. Ugyanakkor bizonyos területeken már erősek és aktívak a kapcsolatok.

5.2 Szociális partnerek

Munkaadók: A Nippon Keidanren (Japán Üzleti Szövetség) olyan átfogó gazdasági szervezet, mely 2002 májusában a Keidanren (Japán Gazdasági Szervezetek Szövetsége) és a Nikkeiren (Japán Munkaadó Egyesületek Szövetsége) összeolvadásával jött létre. 1662 tagja van, melyből 1351 vállalat, 130 ipari szövetség és 47 regionális gazdasági szervezet (2006. június 20-i adatok szerint).

A **szakszervezetek** aránylag gyengék, mind létszámuk, mind forrásaik tekintetében. A munkavállalók nagyjából 20 %-a szakszervezeti tag. Kétharmaduk a fő szakszervezeti központhoz (RENGO⁽¹¹⁾) tartozik. A RENGO rendelkezik brüsszeli irodával. Sok információhoz hozzáfér az ESZSZ-től, és gyakran elküldi képviselőit, hogy vegyenek részt munkaügyi szervezetek ülésein a tagállamokban.

5.3 Az EU-Japán üzleti párbeszéd kerekasztala (munkaadók) az utóbbi 10 évben évente rendszeresen összeül, hogy megvitassa a gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok javításának módjait, valamint egyre inkább olyan globális témaköröket is, mint például az energiaügy. Javasataikat az éves EU-Japán kétoldalú csúcstalálkozón adják elő a politikai vezetőknek, akik készek figyelembe venni azokat. Továbbá az európai és a japán üzleti szervezetek már régóta folytatnak párbeszédet számos különböző témakörben.

5.4 Annak érdekében, hogy szembenézzenek az olyan világméretű kihívásokkal, mint például az élelmiszerbiztonság és a címkézés, az európai és a japán fogyasztói szervezetek immár 6 éve rendszeresen tartanak közös üléseket. Az együttműködés egyéb példái közé sorolhatók az újságírók, polgári mozgalmak, nem kormányzati szervezetek és környezetvédők éves párbeszédei. Ezenkívül említhető a tudományos együttműködés is az egyetemek, főiskolák és kutatási intézetek között, mely már létezik, és tovább fog erősödni a Japánban nemrég létrehozott két európai intézetnek köszönhetően. A japán tudományos intézeteknek különösen szoros kapcsolatai vannak egymással Japánon belül és egyéb hasonló intézetekkel az EU-ban.

5.5 Mivel az EU és Japán felismerte, hogy egymás jobb megértése érdekében szükségesek a személyes kapcsolatok, megegyeztek abban, hogy 2005 az „Emberek közötti kapcsolatok éve” legyen. Ez sikeres program volt mintegy 1900 megrendezett eseménnyel, és jelenleg folyik az egyeztetés egy ehhez kapcsolódó további programról. A kihívást az jelenti, hogy miként tartsuk fenn és építsünk arra, amit eddig elértünk.

5.6 A jelenleg meglévő kapcsolatok nagyon hasznosak, és azt mutatják, hogy lehetséges tartós kapcsolatokat létrehozni, ha közösek a kihívások, amelyekkel egy globalizált normákat és eljárásokat alkalmazó, egyre nagyobb versenyképességet igénylő

globalizált világban szembe kell nézni. Ezen kihívások közé tartozik a fenntartható fejlődés (különösképpen az energiabiztonság, a „zöld vásárlás” („green purchasing”) ⁽¹²⁾ és a természeti erőforrások), a fejlesztési támogatás (e területen az EU és Japán világszinten fő adományozók), az öregedő népesség (és az ebből következő hatások a nyugdíjakra, egészségügyi szolgáltatásokra és szociális támogatásra), a bevándorlás, a munka a többenemzetiségű társadalmakban, a munka és a család közötti egyensúly és a foglalkoztatással kapcsolatos kihívások. A vállalatok szociális felelőssége olyan terület, ahol egyre világosabbak a közös érdekek, mint például a nemek közti egyensúly. Hasznos lenne a fent említett témákról eszmecsere folytatni.

5.7 Az EGSZB nem hivatalos kapcsolatokat tart fenn a Kanszaiban működő EU-közpponttal. Jelenleg ezek jelentik az egyetlen kapcsolatot, bár számos EGSZB-tagnak van tapasztalata a japán szervezetekkel való munka terén.

6. Lehetséges lépések az EU és Japán civil társadalmi közötti kapcsolatok építésére és fenntartására

6.1 A közös kihívások esetében világos, hogy a civil társadalomnak nagy szerepe van mind az EU-ban, mind Japánban a közös feladatok, valamint a közöttünk levő kapcsolat terén. Kétoldalú viták segítségével, valamint azzal, hogy kinyilvánítják álláspontjukat, a civil szervezetek hozzá fognak járulni az EU és Japán közötti jelenlegi politikai folyamathoz. Nyilvánvaló, hogy a civil társadalmat bevonó EU-Japán cselekvési terv ⁽¹³⁾ idevágó részeinek fejlesztése érdekében még sokat lehet tenni; és hogy ez munka nagyban hozzájárulhat az EU és Japán közötti kapcsolatok eredményesebbé tételéhez.

6.2 A Japán és az EU szervezett civil társadalmi közötti kapcsolatok építésének első célja egymás megismerése és megértése kell, hogy legyen; ez a hálózatépítés fejlődéséhez fog vezetni. Csak ezután tudunk majd megfelelően együttműködni, szélesítve a hatóságaink közt meglévő erős kapcsolatokat. Ez a folyamat nem lesz gyors, de segíthet abban, hogy elnyerjük az Európai Bizottság és a japán hatóságok támogatását a kezdő üléshez a közös problémák meghatározására és az előttünk álló út megvitatására, beleértve azt, hogy mely szervezetek képviselhetnék a leghatékonyabban a két felet ⁽¹⁴⁾; a kezdő ülést összpontosítottabb munka követheti, beleértve a közös cselekvést. Lényeges, hogy az ülés résztvevői az európai és a japán civil társadalmak képviselői legyenek, akik alapot biztosíthatnak a további hálózatépítésre. Az EU részéről helyénvaló lenne, ha az EGSZB és az uniós szintű szociális partnerek küldenék a megbízottak többségét.

⁽¹²⁾ A „zöld vásárlás” olyan rendszer, amelyben a közbeszerzés jelentős százalékának környezetbarát termékekből kell állnia.

⁽¹³⁾ Lásd a 2.1. pontot.

⁽¹⁴⁾ Bár számos japán partner, mint például a Japán Nemzetközi Csereközpont (JCIE) és az EUJ-k segítséget nyújthat, a kezdetekben valószínűleg szükség lesz a japán hatóságok tanácsaira.

⁽¹¹⁾ A RENGO-nak 6 500 000 munkavállaló tagja (2006. júniusi adatok szerint).

6.3 Az Európai Bizottságnak meg kellene fontolnia mind európai, mind japán civil szervezetek bevonását az összes idevágó szeminárium és hasonló rendezvény munkájába, és ugyanerre kellene ösztönöznie a japán hatóságokat. Az idők során ez kialakítaná a partnerek egymás közötti megértését, valamint létrehozna egy olyan hálózatot, amelyet mindenfajta kapcsolat szempontjából fel lehet használni. Az ilyen rendezvények rögzítésének rendszeres pontként kellene szerepelnie az Európai Bizottság és a japán tárgyaló felek üléseinek napirendjén.

6.4 Lényeges lesz a civil szervezetekkel folytatott viták megfelelő témáinak kiválasztása. Ha a hivatalos üléseken olyan témaköröket határoznak meg, amelyeknél hasznos lenne a civil szervezetek közreműködése, az Európai Bizottságnak és a japán hatóságoknak meg kellene fontolniuk, hogy felkérjék az EGSZB-t arra, hogy a japán partnerekkel közösen gondoskodjon erről. Az ilyen együttes ülések során a szakszervezetek megvitathatnák például az ILO alapvető normáit. Kezdetben ezt a munkát *ad hoc* csoportok végezhetnék; adott esetben meg kellene fontolni kisebb *ad hoc* tanácsadó csoportok felállítását ⁽¹⁵⁾.

6.5 Tekintettel arra, hogy a regionális együttműködés Japán számára egyre fontosabb, az európai civil szervezetek tapasztalataikkal hozzájárulhatnának ahhoz, hogy a különböző fejlődési szinten álló országok a „funkcionális integráció” alapelveinek megfelelően jobban integrálódjanak. Néhány újabb tagállam tapasztalata az életképes civil szervezetek létrehozása terén, illetve azt illetően, hogy miként lehet a hatóságokat a civil szervezeteknek a konzultációba és a döntéshozatalba történő bevonására ösztönözni, érdeklődésre számot tartó példaként szolgálhat. Az EU-nak az esetleges versengések és konfliktusok megfékezésével és csökkentésével kapcsolatban elért sikere szintén hasznos modellként szolgálhat, amely segíthet a regionális biztonsági ügyek terén.

6.6 A két EU-központ létrehozása Japánban (EU-központ Tokióban és EU-központ Kanszaiban) lehetőségeket biztosít a hálózatépítésre és egymás mélyebb megértésére. Például:

- Ha segítségre vagy tájékoztatásra van szükség, az EGSZB rendelkezésre állhat.
- Ide tartozhat a kapcsolatteremtés megkönnyítése azok között, akik (meghatározott célból) kapcsolatot keresnek a másik fél térségében.

- Ide tartozhat ezenkívül az, hogy felszólalóként vagy résztvevőként lehetőséget biztosítanak egymásnak a megfelelő szemináriumokon (vagy egyéb munkákban) való részvételre.
- Az EGSZB továbbá felajánlhatná, hogy felszólal olyan, az EU-val kapcsolatos témákban, melyek terén szerepet játszik: döntéshozatali folyamatok az EU-ban; a civil szervezetek szerepe uniós és nemzeti szinten; a szociális partnerek szerepe; az a mód, ahogy a vállalatok kezelik az uniós jogalkotással kapcsolatos vita és a végrehajtás szakaszait.
- Az EGSZB rendszeresen gyakornoki helyeket kínálhatna fel az EU-központoknak, amelyekre pályázni lehetne.

A Kanszaiban működő EU-központ már fontolóra vette számos, konkrét témára összpontosító szeminárium, illetve műhely közös megszervezését. Ebben az összefüggésben az élelmiszerek címkézése, a környezetvédelem és az öregedő társadalom valószínűleg már a kezdetektől fogva kulcsfontosságú témák lesznek.

6.7 Azt is lényeges megjegyezni, hogy az egyetemek (és hasonló szervek) nagyon lényeges szerepet játszanak a japán társadalomban, és egy másik utat jelentenek a civil szervezetek közötti megértés elősegítésére. Az ifjúság bevonásában is segíthetnek, ami a hosszú távú kapcsolatok kialakítása szempontjából kulcsfontosságú tényező.

6.8 Az EGSZB-nek meg kellene fontolnia kisebb kapcsolat-tartó csoportok felállítását, melyek kapcsolati pontot jelenthethetnének a partnerek számára, és segíthetnék őket, hogy naprakész információkhoz juthassanak. Amint a civil társadalmak hosszú távon egyre jobban megértik egymást, meg kellene fontolni a kerekasztal modelljéhez hasonlóan valamilyenfajta állandó testület megszervezését.

6.9 Fenn kellene tartani a kapcsolatot az EU-Japán parlamenti vegyes bizottsággal annak biztosítása érdekében, hogy a civil társadalom szerepét és a benne rejlő lehetőségeket megértsék, és megfelelő esetben mindkét fél előnyére használják.

6.10 A finanszírozás, mint mindig, alapvető fontosságú lesz. Ugyanakkor az ilyen rendezvények nem lehetnek költségesek; új technológiák, például videokonferenciák és internetprotokoll-alapú beszédátvitel (VoIP-konferenciahívások) segítségével a költségek sokszor alacsonyan tarthatók; a legnyilvánvalóbban az esetleg létrehozandó kisebb *ad hoc* csoportok közötti kapcsolattartás esetében.

Kelt Brüsszelben, 2007. február 16-án.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁵⁾ A nyelv, mint más esetekben is, okoz majd némi nehézséget.